

Врабіє Н. В.

здобувач вищої освіти обліково-фінансового факультету

Мельник О. І.

канд. екон. наук, доцент кафедри фінансів,

банківської справи та страхування

Миколаївський національний аграрний університет,

м. Миколаїв, Україна

Фінансове забезпечення інвестиційної діяльності в Україні

Належний рівень та забезпечення ефективної інвестиційної діяльності сприяють досягненню стратегічних цілей національної економіки, підвищенню конкурентоспроможності вітчизняних товаровиробників, впровадженню інноваційних технологій тощо. Попри всю різноманітність інвестиційних проектів на сьогодні, обов'язковою умовою їх практичної реалізації є залучення підприємством необхідних для цього фінансових ресурсів в достатньому обсязі.

Структурна перебудова вітчизняної економіки у сучасних умовах потребує активного зростання інвестиційних ресурсів. Адже, залучення грошових ресурсів інвесторів сприяє прискореній модернізації національної економіки із застосуванням новітніх технологій [1].

Необхідно зазначити, що не кожний фінансовий інструмент може бути доступний або прийнятний для вітчизняних підприємств, оскільки на ринку існує ряд умов, які обмежують надходження і пропозицію капіталу. Серед них слід відзначити:

- відсутність надійних механізмів захисту інвесторів, що становить серйозний стримуючий фактор для іноземних інвесторів;
- недостатня підтримка урядом інвестиційних процесів і заходів щодо створення сприятливого інвестиційного клімату;
- відносно високі процентні ставки і рівень інфляції;
- недостатні обсяги довгострокового фінансування внаслідок загальної нестабільності і нестійкості ринку [2].

В останні роки простежується тенденція підвищення частки власних коштів (амортизаційних відрахувань та прибутку) в структурі фінансування інвестицій. Так, зокрема, у 2016 р. за рахунок власних коштів підприємств та організацій в Україні було освоєно 69,3% капітальних інвестицій (або 248769,4 млн. грн), тоді як у 2010 р. їх частка становила 61,7% (або 114964 млн гривень) [3].

Прибуток забезпечує розширене відтворення, а також дозволяє трансформувати інвестиційний портфель конкретного одиничного інвестора в ряд програм або інвестиційних проектів. При наявності прибутку можливі фінансові інвестиції, отримання доходу від даного процесу і нерідко контроль профінансованого бізнесу [4].

На сьогодні досить серйозною проблемою є слабкість механізму трансформації заощаджень в інвестиції через банківську систему. Вона пояснюється рядом причин:

- грошові кошти населення є надійним джерелом кредитних ресурсів тоді, коли його заощадження носять масовий характер і забезпечують високий рівень життя;

- заощадження населення – нестійкий фінансовий ресурс, схильний до коливань в залежності від зміни економічної кон'юнктури і різного роду спекулятивних чинників;

- для населення вкладення коштів в цінні папери підприємств залишаються непривабливими, оскільки останні не можуть забезпечити прийнятний рівень прибутковості для дрібних приватних інвесторів;

- в умовах інфляції і загальної соціально-економічної нестабільності різко знизилася можливість залучення коштів населення на тривалі терміни [5].

Таким чином, в умовах сьогодення залучення фінансових ресурсів для фінансування інвестиційних проектів є комплексною проблемою, у вирішенні якої мають бути задіяні всі економічні суб'єкти. Проблема полягає в тому, що сукупність впливу таких факторів в Україні, як наслідки довготривалої фінансової кризи, наявний бюджетний дефіцит, нерозвиненість чи невідповідність сучасним умовам господарювання форм кредитування юридичних осіб і недостатнє використання ринкових механізмів, стримують залучення інвестицій в діяльність вітчизняних підприємств. Унаслідок цього, слабшають конкурентні позиції суб'єктів господарювання, і, відповідно, зменшуються зайняті частки на міжнародному ринку товарів та послуг.

Отже, вдосконалення механізмів управління інвестиційною діяльністю підприємств сьогодні в умовах дефіциту фінансування необхідно розглядати передусім у контексті фінансового забезпечення, яке передбачає визначення інвестиційних потреб, пошук джерел фінансування та досягнення очікуваної ефективності інвестиційних проектів.

Список використаних джерел:

1. Бурковська А. В. Інвестування аграрного сектора економіки України / А. В. Бурковська, Т. І. Лункіна // Вісник аграрної науки Причорномор'я. – 2014. – Вип. 4 (81). – С. 41-46.
2. Турянська М. М. Інвестиційні джерела / М. М. Турянська // Науковий вісник ДонНУЕТ. – Донецьк : Вид-во «Юго-Восток». – 2015. – № 8. – С. 27-32.
3. Офіційний сайт Державної служби статистики України / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.
4. Бандурка О. М. Фінансова діяльність підприємства : підручник / О. М. Бандурка, М. Я. Коробков, П. І. Орлов, К. Я. Петрова. – К. : Вид-во «Либідь», 2016. – 312 с.
5. Дорошенко Т. В. Формування оптимальної структури інвестиційних ресурсів на підприємстві / Т. В. Дорошенко // Фінанси України. – 2017. – № 9. – С. 134-137.